

Kiadóhivatal:
Kaposvár, Irány! D.-u. 14.
Ide csimrendők
az előfizetési pénzek.
Hirdetések és nyilvántartási
költségek:

ELŐFIZETÉSI DIJ:
Egész évre . 8 kor.
Félévre . 4
Negyedévre . 2
Egy szám ára: 20 fill.

SOMOGYI UJSÁG

Szerkesztőség:
Kaposvár, Irány! D.-u. 14.
Ide küldendő a lap
szellemi részét illető minden
közlemény.

Bérmegyei közlöny
mennyit nem fogadunk el.

Kéziratokat vissza
nem adunk.

MEGYEI és HELYI-ERDEKŰ VEGETES TARTALMU HETILAP

A »Kaposvári Iparoskör« hivatalos közlönye.

Megjelenik hetenkint egyszer: KEDDEN.

Felelős szerkesztő és kiadó: Poór Sándor.

Demokrácia.

Ne vonjanak vállat a hatalmasok, hogy most olyan sürűn pengeljük a társadalmi kérdéseket. A nembánomság, a semmivel nem törődés unja az erkölcsös prédikációt, — elhisszük, — de el fogjuk mondani intéseinket annyiszor, ahányszor kell, hogy megértsék s ha minden egyes szavunkra csak egy-egy ember is akad, a ki megtér, már meg van a jutalmunk, az elégtételünk, a dicsőségünk.

A társadalmi elzárkózás lejtőjén állítjuk meg az emberiséget, az erős polgári rendet s figyelmünket a közel jövőre veszedelmeire.

Az uralkodó középosztály arisztokrata göggel eltelve fumigálja az idők nagy mozgalmait. Nézi, de nem látja látni az új rend százmillió hadseregét s bedugván füleit, azt hiszi, hogy nem is zeng a jövő dala,

melyet viszhangoznak a hegyek, völgyek és tengerek.

Ugyanaz a romlás, ugyanaz az erkölcsi téboly, ugyanaz az erőszakos zsarnokság uralkodik, — mint uralkodott száz évvel ezelőtt, a mikor támadt a harmadik rend, a nagy tömegek, a »polgárok« rendje — az arisztokracziának emelt verpadok körül. És e szimptomákból önként következik, hogy a támadó rend, az új jelszavak alatt küzdők milliói el fogják söpörni a föld színéről a polgártársadalmat, százezernyi szuronyával és ezernyi ágyújával együtt.

El fogja söpörni, — ha oda engedjük jutni a dolgot.

Ha nem jönnek el az erős, a lángelkű tanítók, a kik figyelmeztetik a polgártársadalmat igazi kötelességeire, azokra a kötelességekre, a melyeket magára vállalt a nagy francia forradalom idején, hogy a hármasszót keresztül viszi a vérkeresztiségen s

megváltja vele az egész emberiséget. A szabadság, egyenlőség és testvériségben megfogant és vérrel megszentelt demokrácia nem váltotta be ígéreteit.

Ma ismét egyenlő jogokat követelnek a milliók, — mert valljuk meg, nincs egyelő jogunk; ma ismét sötét szellemek kezdik ki a szabadság és testvériség szent jelszavait. A fűlszabadított emberiségben új rétegek támadtak, melyek meg-meg kísértik a régi nőt elűzni a demokrácia szent jelszavainak védelme alatt.

És hatalmas viszhang felel rá a mélységből a »Marseillaise« dallamára s az ismerős hangot megértik az elnyomottak s egyre erősödik, egyre menydörgőbb lesz a kórus, mely az új tan olárá körül felhangzik.

Pedig, hogy hívják ezt az új tan?

Szociáldemokrácia!

Szociáldemokráciának hívják az új hitvallást, hogy megkülönböztessék

T Á R S A.

Almodtam rólad.

Almodtam rólad, lábaddal térdeltem
S öledbe hajtám forró fejemet,
S te lázban égve, reszkető kezekkel
Emeltél fel magadhoz engemet.
Izzó ajkad ajkam érintette,
Karom közt ott feküdél, mint halott.
Aztán örültem, mámoros mosollyal
Susogtad: a tied vagyok!...

Véremben mint ezer megörült démon
Forrott a fékét vesztett szenvedély.
Agyamnak minden gondolatja tűz volt,
Szívemnek minden dobbanása kéj.
Szemed lehunyva, ajkad kissé nyitva,
Mint a bűnös szerelem anyyala.
És hosszú, lázas csókok közt rebegettél
Csak most élni, csak most, aztán soha:

Főlebredek. Sötét éj volt körülöttem.
Sötét éjjel és szörnyű hallgatás.
Az óra pontos ketyegését hallám
És a mellemben véres dobbanást.
S miként az égen a villamos felhők
Vihar után szelédni kezdenek,
Agyam lassan kitisztult. S fűlszajhát
Csak álom volt, csak álom, képzelet!

Csak álom volt, feledhetetlen álom,
Melytől a való messz, messze van.
Ó, mintsem, hogy így mondjalak anyémnek,
Maradjak örökké boldogtalan.
Hervadjon el szerelemnek virága,
Mintsem, hogy elveszítse illatát.
Ne nézzek rád sóvár, vágó szemekkel.
Ne lássalak másként ideált.

Erdős Rezső.

Merényi Kálmán.*

Hogy ki volt Merényi Kálmán, azt talán Magyar Óvár városa tudná megmondani, a melyet ő tett igazán magyarrá; de bizonyosan elég jól tudják a mosonmegyei tanítók is, a kik 1881-ben a Budapesten tartott országgyűlésre titkos szavazással, egyhangulag őt választották meg képviselőül.

Szinte hihetetlen dolog, hogy akkor a mosonmegyei sok német nyelvű tanító között neki, a fáradhatlan magyarosítóknak, egyetlen ellensége sem akadt! Milyen rend-

* Jelen cikknek az állami népiszkolák értesítőjében kellett volna megjelenni, onnan azonban helyesnek miatt kímélt; közérdekű voltának fogva mi hoztuk. Szerk.

kivüli tulajdonságokkal kellett bírnia, hogy ilyen osztatlan bizalomban részesült!

Nagy pedagógiai tudás, fáradhatlan munkássága, szigorú becsületessége s a tanügyért rajongó ember volt.

Sajnos, hogy csak volt. És a milyen csodálatos, lázas tevékenységű volt az ő élete, olyan megdöbbentő volt halála. Mintha még azt sem végezhette volna nyugodtan! Mintha még azzal is sietnie kellett volna! Született Esztergomban, 1852. szept. 27-én. Ott végezte az elemi iskolát, a reáliskola első osztályait és a tanítóképző első évfolyamát. A második évre Győrbe ment, a hol 1870-ben jeles képesítőt nyert.

Tanítói pályát Gönyőn kezdte; innen Hercegfalvára s egy év múlva Duna-Pentelére került, a hol a tudós Rosty Pál nagy befolyással volt rá.

Nemcsak gazdag könyvtárát bocsátotta rendelkezésére, hanem barátságával is megajándékozta. 1873-ban részt vett a Budapesten rendezett tornatanfolyam, a hol elemi és középiskolákra szóló tornatanítói oklevelet nyert. Ugyanakkor a budapesti tanfelügyelőségben mint tollnok volt alkalmazva.

1874. október 1-én, 22 éves korában került Óvárara. Itt kezdődik az ő életének tettekben leggazdagabb része.

Az óvári iskola tanítási nyelve akkor még a német volt s csak heti két órán át tanították a magyar nyelvet. Alig, hogy

a demokráciától, mintha léteznék olyan demokrácia is, a mely nem szociális, mintha léteznék olyan polgártársadalom is, mely nem az egész emberiségnek, minden egyes egyének a javát akarná előmozdítani, hanem csak bizonyos kasztok, rétegek érdekeinek hordozója volna.

Ilyen demokrácia nem létezik s ezért nem kell felülni azoknak az üresfejűeknek, akik a szocialdemokráciával valami fenséges különbséget akarnak kreálni a két fogalom között.

Viszont nem kell azt hinni sem, hogy benne élünk az igazi demokráciában. E tekintetben ferde utra lépett a polgári társadalom. Az üresség, a nagyozás, a stréberség, lakájtépők mindentféle válfaja járványként pusztít s a tehetségtelenek előre tolatódása tehetségtelenné teszi az igazi tehetségeket, akiknek jobb az izlésük, több az önértékük és finomabbak az érzetük, semhogy könyökharczczal, tányérnyalással akarnának maguknak szabadutát biztosítani az előrehaladásban.

Valóban jól tenné a polgártársadalom, ha mélyére tekintene jelenének. Jól tenné, ha nemcsak az első sorban tolongó sokaságra vetné futó tekintetét munkája közben, hanem elkalandoznék a társadalom napszámokai körébe is, ahol hamarabb észre veheti a tehetéseket, az erőt, a becsületet.

A tátonyó gomblukakat be kell foldozni, az érdemkereszttel hivalkodóktól meg kell tagadni a tisztelést s az őseivel dicsekvő epigont figyelmeztetni kell arra, hogy a családfrák már csak penészgyümölcsöket teremnek s ma napság minden polgár őse a saját családjának. Az érdemeket mérlegelni csak ott kell, ahol valaki kötelességein túl is jót, hasznosat tudott teremteni a köz érdekében.

A polgárságon áll a jövő vesze-

delmeinek elhárítása is — s ma inkább mint valaha! Vegyék ki a szédelgők kezéből a társadalmi demokrácia lobogóját, tisztítsák meg jelszavait a hazugságoktól s maguk álljanak a munkás milliók élére, — követelvén számukra emberi jogot, emberi sorsot, emberi szabadságokat.

A törvények nem kőoszlopok s nem örökre irvák. Az új idők ujtásokat kívánnak s mindig jobb, ha nem az erőszaknak enged az emberiség, hanem önmaga korrigálja meg a multak hibáit. A demokrata társadalomnak módjában lesz kidönteni a korhadt oszlopokat államrendje épületéből s helyére újabbakat, hatalmasabakat építeni.

Kivonat

a somogyvármegyei közművelődési egyesület 1900. évi június hó 13-án megtartott közgyűlésének jegyzőkönyvéből.

Titkár jelenti, hogy alapító tagdíjakból a pénztárnok jelentése szerint befolyt: 50 frt pártoló tagdíjakból 20 frt, rendes tagoktól 212 frt, gyámoltató tagoktól 14 frt, alapító tagok tőkésített alaptványai után kamatokból 208 frt 84 kr., vagyis összesen 504 frt 84 kr., illetve 1009 korona 68 fillér s ehhez képest indítványozza, hogy az 1897. évi közgyűlési határozat értelmében a pártoló és rendes tagoktól befolyt 232 frtnak $\frac{1}{3}$ -ad része, vagyis 77 frt 33 $\frac{1}{3}$ kr. mégis az alapító tagoktól befolyt összegekből a dunántúli közművelődési egyesület részére tőkésített 160 frtnak 10% kamatai vagyis 6 frt 40 kr., vagyis összesen 157 korona 56 fillér az aránylagos kezelési költségek levonása után 130 korona az alapszabályok 25. §-a értelmében a dunántúli közművelődési egyesületnek elküldessék, mégis hogy az alapító tagoktól befolyt 50 frtnak $\frac{1}{3}$ -ad része vagyis 16 frt 62 $\frac{1}{3}$ -ad krajczár a dunántúli közművelődési egyesület czímén tőkésítessék, illetve a már e czímen tőkésített 160 frthoz csatolatván 1900. évre már 356 kor. 33 fillértőke kamatosittas-

sék a dunántúli közművelődési egyesület részére. Ekként az egyesület rendelkezésére álló alapító tagdíjak kamataiból 181 frt 34 pártoló és rendes tagok $\frac{1}{3}$ -ad tagdíj része, vagyis 144 frt 66 kr. és gyámoltató tagok tagdíjából 14 frt, mégis a mult évben fel nem vett 25 frt jutalom díj vagyis összesen 365 frt fordítások az egyesület czéljainak előmozdítására.

Elfogadjatik s ez értelemben a jutalmazás foganatosítása kimondatik.

Titkár erre előterjeszti javaslatát a magyar nyelv terjesztése és elajátítása ügyében a kir. tanfelügyelő, a járási főszolgabíró dunántúli reform. egyház püspöke és a külső somogy megyei ágostai evangélikus egyház esperesétől beérkezett jelentések alapján,

Elfogadjatik s ennek alapján mindenek előtt hivatkozással tekintetes Somogyvármegye alispánjának 24559/899 sz. alatt kelt értesítésére a vármegye tekintetes alispánja megkeresetik, hogy a gróf Somsich Imre-féle 4600 koronás magyarosítási alaptvány kamataiból a nagyatádi járási főszolgabíró jelentése alapján a folyó évben, miután a kamat szaporulat a 600 koronát meghaladja, Ritter Benedek heresznyei és Várad Gyula belvári néptanítókat fejenként 100—100 korona, Neházsits Gusztáv és Somogyi Kelemen taranyi segéd tanítókat, mint kik a magyar nyelv terjesztésében a nagyatádi járásban kitüntették, fejenként 50—50 korona jutalomban részesíteni, mégis Heresznye községből; Csordás József és Márna, Sirbet Mátyás, Tamás és Éva, Pápics Vendel, Gerencsér Mária és Imre, Csizmazia István, Pankász Mihály, Csorelak Katalin és Glávák János, Taranya községből: Szabó Ferencz (158. ház szám) Ingola Klára (34 ház szám) Reczel Imre (80. ház szám), Gelencsér Ferencz (115. ház szám), Táusz Éva (15. ház szám), Razics Imre (100. ház szám), Horváth Mari (67. ház szám), Zadravetz György (62. ház szám), Vucskics Imre (76. ház szám), Druzsán György (35. ház szám), Fülöp Éva (9. ház szám), Vida Anna (87. ház szám), Háromfa-agarév községből, Kősz Juli, Lakatos Imre, Fülöp Ferencz, Basa Teréz, Péntek Mária, Cservák István id., Cservák István ifjabb, Lorencsics Juli, Trajnyek Imre id. és Bognár Vendel végre Mike községből Friedrich István, Papp Sebestyén, Vrokenfed János, Rák György

elhelyezkedett új otthonában, olyan tüzzel látott magyarosító nagy munkájához, hogy egyik kártára (persze németül) azt mondta róla: „No, az sem eszik meg itt egy kanál sót!”

Rokonszenves megjelenése, esodálatos rábeszélő képessége mindenütt szívesen látott vendéggé tették s ő ezt a körülményt föl is használta: megjelent mindenütt, ahol csak valami összejövetel volt és addig beszélt a szülőknél, addig tanitgatta, buzdította őket a magyar baba és a magyar nyelv szeretetére, míg azok maguk kezdték követelni a magyarosítást. Már a második évben annyira vitte, hogy az iskolások jegyzőkönyvét, a mely addig német volt — magyarul vezették.

A mosonygyeie általános tanítóegyesület is német volt. Németül végeztek mindent, még a mintatanításokat is. 3—5 év mulva már a német tanítók a magyar Merényit elnökül választották, akkora népszerűségre tett szert; ő aztán hihetetlen rövid idő alatt magyarra változtatott ott mindent.

E közben folytatta magyarosító munkáját otthon is. Az iskolában mindig több lett a magyar óra s mikor 7 év mulva igazgató lett, elérte, hogy teljesen magyarul tanítottak.

A magyar-óvári Széchenyi-körnek egyik megalapítója s mindvégig legtevéke-

nyebb tagja volt. A kisedővő megalapításánál s a brucki iskola megépítésénél is nagy érdemeket szerzett; a polgári leányiskola szervezése és az elemi iskola államosítása pedig tisztán az ő érdeme.

A magyar nyelv terjesztéseért négyszer részesült jutalomban s egyszer miniszter elismerésben is; gróf Csáky Albin nagyméltósága pedig a mosonyi iskolákra minisiteri iskolalátogatónak nevezte ki.

Bámulatos volt az ő munkabírása! Elemi iskolai s tanítóegyesületi elfoglaltságán kívül az óvári gymnáziumnak 24 évig volt tornatanára, a mosonygyeie régészeti egyesületnek pedig szintén hosszú ideig titkára; igazgatta az ipariskolát, vezette a gondnoksági gyűlések jegyzőkönyveit, dolgozott több tanügyi lapba s e mellett maga is szerkesztett 9 évig egy társadalmi lapot, a mely a megyének egyedüli hírlapja volt; irt szülőföldismeretést is az elemi iskola számára. Szervezett u. n. tápalapot, a melyből évenként 85 gyermeket élelmeztek novemberiől husvétig s erre majdnem egyedül több, mint ezer forintot gyűjtött.

A gyűjtésnek különben valóságos mestere volt: százakat gyűjtött egyházi célokra s a magyarországi tanítók árvaházi egyesületének 1899. jun. 20-ig 2348. frt 79 krt küldött be, a melyet ő gyűjtött. Sokat gyűjtött az Eötvös-alapnak is.

A munkában mindig szerette a nehe-

zet. Különös szenvedélye volt pl. az, hogy azokból a gyermekekből is faragni akart valamit, a kikről erkölcsi romlottságuk vagy gyenge elméjük miatt más tanító már lemondott. Ezekkel, nevelési tudományának minden furfangját fölhasználva, nemcsak számbavehető eredményt ért el, hanem a legtöbbből tényleg embereket, derék, becsületes, munkaszerető embereket nevelt.

Szeretett tanulni. Rengeteg pénzt költött könyvekre és nagy elfoglaltsága mellett még arra is szakított időt, hogy a gazdasági akadémiát is látogatta.

Tagja volt a természetudományi társulatnak, a magy. Paedagogiai társaságnak, az Eötvös-alap jótéteményeket kiosztó országos bizottságának, Mosonygyeie köztörvényhatósági bizottsága állandó választmányának, választmányi tagja az áll. tanítók orsz. egyesületének, s. b. atb.

Szerették, becsülték mindenütt. Akármilyen üdvös mozgalom indult meg a megyében, őt mindig belevonták. Szerelő tagja volt mindenkor azoknak is, a melyek a megye és város legelső köréből indultak ki.

Szigoru becsületességére jellemző az, hogy az iskola fájával befűtött igazgatói irodának lakásába nyíló ajtaját nem engedte kitárni még ha tulmeleg volt is, nehogy valaki azt mondhasa, hogy ő az állam fájával fűti lakását.

Hogy kártársait mennyire becsülte, az

Szantner Ádám, Papp Magdolna, Martinecz Csili, Schicter Anna és Spprer Teréz népi iskolai tanulókat, mint kik a magyar nyelv elsajátításában leginkább titűntek, — fejenként 5 esetleg 8 koronával jutalmazni és erről az egyfelületet értesíteni sziveskedjék, ezután a rendelkezésre álló összegekből Kirvác László nagypisancicai, Földvári Jenő, Daruvári, Dömötör Lajos krekinszcai és Szerényi Sándor antonováczi missiói, lelkészeket fejenként 50 korona vagyis összesen 200 korona — mégis Domján József és Szalai István jámorizváni illetve, kosariczváni lakosok részére fejenként 20—20 összesen 40 korona, továbbá a berzencei népiskolákban tanuló apácákat 50 korona, mégis Bunyovátz Vincze drávakeresztúri, Kovács Antal nagyhársági, Staul János almamelléki, Schöpf Károly gadáci, Ridlinger János miklósi és Szantner János szomajomi néptanítókat fejenként 40 korona tehát összesen 240 kor. és végre Papszt Ella szuloki ovónót részesítendi azért, mert az illető felsőbb hatóságok jelentése szerint a drávántuli részekben a kivándorolt magyar lakoságnak anyanyelvében való megtartása, valamint a nemzeti öntudat fentartása, mégis vármegyénkben a nem magyar anyanyelvű közösségekben a magyar nyelv terjesztése illetve a népiskolák és azokban a magyar nyelvnek a növendékek elsajátítása körül magukat elsősorban kitűntették.

Végül Somogy-Szt.-Miklóson: Domján István, Szász István, Sajni Mária, Bak Kati, Korosetz Ferencz, Szabó Mari, Ippollari Bari, Kolnyek István, Barcsról Hanch Antal, Stubics Erzsé, Szontág Vendel, Hirsch Ferencz, Obritter Valéria és Verkman József, Szent-Lászlóról: Mudics József, Hinterdörfer János, Donner Kristóf, Schwarcz Ferencz, Pósz Anna, Ditrich Anna, Henk Katalin, Schwarcz Anna, Boldogasszonyfáról: Freigogl András, Hilmer Antal, Fischer Teréz, Schuld Mari, Lörincz András, Janszky András, Lampugn Katalin és Stepan Mari, Szulimánról: Huber József, Lang József, Veener András, Müller András, Hofman Regina, Staub Magdolna, Bach Teréz, Gál Mari, Almamellékről: Braun Antal, Secz József, Taschler György, Noak János, Weisz Erzsé, Gráf Anna, Weisz Teréz, és Valz Anna. Drávakeresztúrról: Balázs Kati, Kolarits Márkus, Pintér József, Pintér Ilona, öreg Szabó László, Berkics Ilona. Berzenczéről: Borovits János, Sabján

István, Takács Antal, Marovits Éva, Rengyel Mária és Maronits Anna. Belezárnál: Mihóczy János, Pongrácz Ferencz, Kondricz János, Slavetz Teréz, Sganetz Anna, Pribék Anna. Német-Ujfalú: Frank Károly, Matt György, Kuszinger Katalin, Perger Juli, Frank Juli, Lempel Anna, Krist Teréz, Nagy-Hárságy: Gaál Antal, Frankl Miklós, Schwarcz Teréz, Pirhófer János, Trall Ferencz, Hubert Mihály. Miklósi: Hess Menyhert, Handfesz János, Bauman Márton, ifj. Geiger Mária, Müller Erzsébet, Gerbovits Ágnes. Gadács: Schneiker Éva, Tury Anna Mária, Poki János. Döröcskén: Jucig Kristóf, Heincz József, Stosz György, Hoszer Sebestyén, Dell Éva, Reidl Katalin, Hild Gizella. Ecsény: Kroch János, Gertner Péter, Pofz Illés, Schafman János. Polány. Schweiger Ádám, Müller Konrad, Schneiger Erzsébeth, Müller Margit, Czárt János, Weismadl Katalin. Szomajom: Móhr Teréz, Strasser Mária, Funes Mária, Hoffman Mária, Schmal Anrás. Kercseliget: Kort Márton, Cseh Peter, Feller Imre, Neizer Margit, Pál Magdolna, Baumgartner Mária. Homok: Nyári Mihály, Hartner Antal, Frankl József. Moór Ilona, Stliner Erzsé, Stogl Erzsé Kisberki: Fliegl Mátyás, Vendi István, Frech Mari, Herr Juli, Emerling Mária, Steiner Kati. Bőszénfa: Trezl Miklós, Paller József. Harag János, Szukics István, Hedl Erzsé, Drescher Kati, népi iskolai tanulókat a magyar nyelv elsajátításában elért sikerért és kiváló előmenetelükért, egy-egy imakönyvvel jutalmazni rendeli végül elismerését fejezi ki a közgyűlés Fried Géza szent-miklósi Rajkovits Pál zákányi, Gyenis Anna szent-lászlói, Schöffler Mária boldogasszonyfai, Mezei Ödön szulimáni, Győrbírói Irén németujfalui. Körömdí József barcsi, Schmidt József döröcskei, Patter János polányi, Genger Adolf ecsényi, Somogyi av. János kisberki és Hajden Sándor kercseligeti néptanítóknak kik a fent jutalmazott néptanítókkal ez évben hasonló eredményt mutattak fel népi iskoláikban a magyar nyelv terjesztése körül, és ezuttal csak azért nem részesültek jutalmazásban, mert részben a múlt évben részesültek ők ebben, vagy pedig mivel az egyfelület anyagi ereje ez évben kellő alap hiányában mindnyájuk jutalmazását megennedte.

ték át. Áthelyezése a »szolgálat érdekében« s nem büntetésből történt, de az ő fájd lelke nem tudta elviselni hogy kiszakadjon abból a talajból, melyet ő maga ültetett tele a népnevelés és magyar tanítás leg-szebb virágaival; s miután hasztalan várta Ovára való visszahelyezését, nyugtalan lelke elszállt, hogy így keresse föl azt a helyet, hova eltévedt többé vissza nem juthatott.

Rövid ideig volt közöttünk, de a rövid idő alatt is megtanultuk őt szeretni és becsülni, mert láttuk, hogy itt is csak azért küzdött, fáradozott, hogy a népoktatás ügyét minden érdeke vagy önzés kizárásával előbbre segítse. Adjon az ég a magyar hazának sok hasonló bajnokot s az utódok gondoljanak hálával lelkes elődjükre.

Kecskés Ernő.

H I R E K.

— **Előfizetési felhívás.** Tisztelettel felkérjük lapunk t. olvasó közönségét, hogy a kiknek előfizetésük e hó végével lejárt, azt megújítani szivesek legyenek ne hogy a lap küldésében akadályok merüljenek fel. Az előfizetési feltételek lapunk homlokán olvashatók.

Kitűnő tisztelettel:

a „SOMOGYI UJSÁG”
kiadó hivatala.

— **Kinevezések.** Ö Felsőge a magyar igazságügyminiszter előterjesztésére dr. Csillag Dezső nagyváti járásbíróági jegyzőt a csurgói járásbíróshoz albiróvá kinevezte. — Kazánvizsgáló biztosok. A kereskedelemügyi miniszter Naszályi József eddigi nagybecskereki kazánvizsgáló biztoszt szolgálati érdekből Kaposvárra, Lányi Lajos kaposvári biztoszt pedig Gyulafehérvárra helyezte át.

— **Hymen.** F. hó 25-én egybekelt Nagy-Korpadon Herzog Mór uradalmi intéző Krausz Katinkával, Krausz Zsigmond föld-birtokos bájos leányával. A fiatal pár egyházi esketését dr. Herzog Manó kaposvári főrabbi, a völgyény bátyja nagy vendégség jelenlétében végezte.

— **A tűzoltózenekar** tudvalevőleg minden vasárnap hangversenyt rendez az Ős-Budavár kerthelyiségében. Ez minden esetre szép dolog, mert ha a nép mulatni akar, ahhoz senkinek semmi köze. De az mégis csak sok, hogy a színházi előadásokat a tűzoltózenekar macskazenéje minden vasárnap zavarja. A tűzoltó főparancsnok ur elrendelhetné, hogy a színházi saison alatt a zenekar hallgasson. (Nem ártana az sem, ha örök hallgatásra kárhoztatná).

— **A kaposvári** ir. hitközség népiiskolájába a múlt tanévben összesen 215 tanuló iratkozott be és pedig 120 leány és 95 fiú. Évközben kimaradt 10 tanuló, 4 leány és 6 fiú, maradt tehát az év végén 205 tanuló és pedig 116 leány és 89 fiú. Elhalt az iskola év alatt 2 tanuló. A tanítótestület 8 tagból áll. A község 30000 korona költséggel új iskolát épített, melyet október havában már át is adnak rendeltetésének.

— **Zsebtolvajlás** a színházban. Németh Irma k. a legutóbbi vendégszereplése alkalmával a sétatéri szinkor tudvalevőleg tele volt közönséggel. A nagy tolongásban egy főgymnasiumi tanár arany óráját láncosul együtt ellopták. A rendőrség keresi a vakmerő tolvajt.

— **Uj dijszabás** a magyar államvasutakon. Ezt a hangzatos címet olvastuk július 1-én a fővárosi lapokban s minthogy nemrég a kereskedelmi ministerium közzé is tette a zónadijszabás reformjára vonatkozó adatokat, azt hittük, hogy az új dijszabás 1-ével már életbe lépett és ezt kürtölk világgá a fővárosi lapok. De midőn a cikket végigolvastuk, lehetetlen volt megőrizni komolyságunkat. A többek között ezt olvastuk: Július 1-ével az államvasutakon új dijszabás lép életbe, melyet most bocsájtott közzé a kereskedelmi ministerium. Az új dijszabás változatlanul foglalja magában a régi tételeket — koronaértékre átszámítva! Ezért ugyan kár volt akkora hűhót csapni.

— **A kaposvári műhelymunkások** f. hó 1-én megtartott nyári mulatsága a somogyvári erődében a várakozáson felül jól sikerült. Az igazgatóság által engedélyezett különvonatok tömegesen vitték a vendégeket, hozzávetőleges számítás szerint vagy 900-an voltak. A kora reggeli órákig volt együtt a társaság a legjobb hangulatban.

Tudósítónk a mulatságról a következőket írja: A magyar államvasutak kaposvári műhelyének munkásai f. hó 1-én tartották meg nyári mulatságukat Somogyváron.

kitetszik abból, hogy mikor tanfelügyelője a ministeri elismerést át akarta neki adni, nem fogadta el addig, míg a tanfelügyelő saját elismerését írásban ki nem fejezte a tanítótestület munkássága fölött.

Jellemző még a következő dolog is. Van a mosonmegyei tanítóknak egy maguk által szervezett, külön nyugdíjalapjuk. Egyszer, az alapszabályok hibás szövegezése és néhány tanító kapzsisága miatt erős mozgalom indult meg az alap feloszlatására. A jogosított tagok száma, mivel újakat nem vettek fel, már olyan kevés volt, hogy felosztás esetén neki is jutott volna 2000 forint körül. Kiváncsian várta mindenki, mit szól Merényi, a kiról tudták, hogy ráférne egy kis segítség. A reménykedők azonban csalókoztak, mert ő addig beszélt a lelkekre, míg rávette őket arra a határozatra, hogy a tagok kihaltával az ország tanítói árvaház tőkéjéhez csatolják az egész alapot; csupán csak azt kötötték ki, hogy kamatait egyedül a mosonmegyei tanítók árvái és özvegyei közt szabad kiosztani.

Az utóbbi években nagyon megviselte régi gyomorbaja. Egészen idegessé tette s megártott neki a legkisebb izgalom is, pedig ebből nagyon bőven kapott. Irigyei, ellenségei támadtak, kiknek végre is sikerült elérniük, hogy Merényit a mult augusztusban a kaposvári áll. el. iskolához helyez-

A mulatság igen szépen sikerült; az összes 25 személy szállító kocsi, melyet az államvasuti igazgatóság rendelkezésre bocsátott egészen megtelt a kiránduló társasággal.

Hogy a józan gondolkozású tisztességes munkást mily mértékben méltányolja kenyéradója, kiténik amaz előzékenységből, melylyel a vasuti igazgatóság munkásainak a külön vonatot, valamint a disztítéshez szükséges anyagokat díjmentesen rendelkezésükre bocsátotta.

Hogy pedig a munkás embernek, munkás volta miatt nem kell restelkednie; fényes tanujelét adta amaz együtt kirándult társaság, mely Kaposvár és Somogyvár legintelligensebb elemeinek nagy részéből állott, s mely a megtartott mulatságon igen jól érezte magát. El nem mulasztathatjuk, hogy bár a rendezőségtől erre megbízást nem kaptunk — a látottak és hallottak után a legnagyobb köszönetet ne nyilvánítsuk ki a somogyvári uradalom tulajdonosának Gróf Széchenyi Imre ó méltóságának ama feledhetetlen jó indulatáért, hogy nemes szívének sugallatára hallgatva nemcsak erdejét engedte át a mulatság megtartására, hanem egyúttal az utakat rendbe szedelte ez alkalomra, s tánczerteret készíttetett.

De még egyet! Most szólunk pöffeszkedő nagyurainkhoz! Tessék próbálják azt kivinni, hogy részük legyen egy oly tiszteletteljes módon nyilvánult, s mégis oly őszint és szívből jött éljenzésben, mint a milyennel részesítette fennebb említett nemes szívű fő urat a mulató társaság midőn őt körében észrevette s azt is látta, hogy a munkás nép mulatságában gyönyörködik s hogy ugyyszólván mindenkihez van egy barátságos szava. Csak egy oly nyájas leereszkedő szíveség eredményezhette azt, mint a milyen Gróf Széchenyi Imre urnak természeté.

A mulatságra kirándultak számát körülbelül 900 személyre lehet tenni; a kik kivétel nélkül igen jól érezték magukat miben nagy része van a kocsmárosnak is, a mennyiben olesó áron jó ételeket és italokat adott.

A kirándultak kis töredéke az esti fűrdővonattal tért vissza Kaposvárra; a nagy zöm azonban csak 3 órakor hajnalban ugyanazon külön vonattal, mely őket kivitte, s mely a somogyvári állomáson rájuk várt.

A mulatságon nyert benyomás pedig csak az lehet, hogy a mennyiben a munkás kenyéradóját megbecsüli; nemcsak kenyéradója, hanem az egész társadalom részéről is lesz méltányolva és megbecsülve.

— A kaposvári állami elemi népiskolák értesítőjét vettük. Az iskolákban beiratkozott összesen 1349 fiú és leány; és pedig 1265 magyar; 17 német; 53 horvát és 14 tót. A tanulók közt volt 78 kislány; 237 jeles; 432 jó; 260 elegendes; 192 elégtelen. A hazafias érzelmek ápolása céljából, hogy a zsege gyermeki szíveken a haza iránt való szeretet, tisztelő, a nemzeti büszkeség és önértel felébresztése és ápolásának, az ifjuság a következő ünnepélyekben vett részt. Ő felsége névnapján október 4-én, ápril 24-én és június 8-án háláadó istentisztelet, november 20-án pedig Erzsébet királyasszonyunkért gyász isteni-tisztelet volt, honnét a tanuló ifjuság az iskolába ment, hol az ünnepélyek megfelelő ének, beszéd és szavallat tartott.

— Postal és távbeszélő gyakornokok. A m. kir. posta-távirda és távbeszélő igazgatósága 135 gyakornokjelölti állásra hirdet pályázatot. Ezen állásokra mindazok pályázhatnak, akik középsiskolát, vagy ezzel egyenrangú más tanintézetet érettségi vizsgával sikeresen végeztek, 18-ik életévüket betöltötték és magyar állampolgárok. E feltételeken kívül a pályázók községi erkölcsi bizonyítványával, fedhetlen előéletükkel, közhatalmi orvosi bizonyítvánnyal pedig ép és

egészséges, a posta- és távirdaszolgálatra testileg alkalmas voltukat tartoznak igazolni. A pályázat alá bocsátott állásokat a kerületi posta- és távirda igazgatóságok fogják betölteni, szám szerint minden igazgatóság tizenötöt. A sajátkezüleg irt és születési, orvosi, erkölcsi és iskolai bizonyítványokkal felszerelt kérvények a már közszolgálatban állók által felettes hatóságuk — a közszolgálatban nem levők által pedig az illető főszolgabíró, vagy polgármester — utján folyó évi július 31-ig, a szerint, a hol a pályázók alkalmazást óhajtanak nyerni, a budapesti, kassai, kolozsvári, nagyvárad, pécsi, pozsonyi, soproni, temesvári, vagy zágrábi posta- és távirda igazgatóságokhoz nyújtandók be.

— Meghívó. Nagy-Atadon a Garibaldi kertben a városi park alap javára 1900. évi július hó 7-én tartandó nyári táncmulatságra. Belépő díj: személyjegy 1 korona, családjegy 4 személyre 3 korona. A jótékony cél iránti tekintetből felülfizetéseket a bizottság köszönettel fogadja és hirlapilag nyugtázni fogja. Kezdeté este 8 órakor. Kedvezőtlen idő esetén a mulatság a »Korona szálloda nagytermében lesz megtartva. Jegyek előre válthatók a bizottság pénztárnokánál.

— Mi okvetlen szükséges minden hölgynek? Szép, tiszta, üde arczbőr! Ez a legkönnyebben és legbiztosabban az egész világon elismert és kedvelt Margit crém használata által érhető el. E teljesen ártalmatlan törvényesen védett arczenőcs, mely sem higanyt, sem ólmot nem tartalmaz, a szeplőt, májfoltot, pattanást és az arc mindennemű tisztátlanságát pár nap alatt eltávolítja, a ráncokat kisimítja és az arcznak finom, fiatal, rózsás színt ad. Kapható a készítőnél: Földes Kelemen gyógyszerésznél Aradon és minden gyógyszer-tárban. Nagy tégely 2, kicsi 1 korona.

— A lipiki gyógyfürdő. A jelen fűrdőidény alkalmából, úgy, mint eddig is, ujjolag a lipiki gyógyfürdőre hívjuk fel tisztelt olvasóink figyelmét, annál inkább, minthogy ezen csodatevő forrásai és kitűnő berendezésénél fogva rendkívüli gyógyhatásúnak ismert jödfürdő az utóbbi években még olyan irányban is nagy gyógyjókereket ért el, melyek eddig egyetlen gyógyfürdőnél sem tapasztaltattak. Ismeretes volt ugyan, hogy e forrás gazdag natron-tartalommal bír és hogy ezen tulajdonságánál fogva érvényesítette csodatevő hatását csuzos és köszvényes bántalmaknál. A tudományos vizsgálatok, melyek az utóbbi években Némethonban folytak, azt mutatták, hogy minden híres külföldi források, melyek mint a csuz és köszvény kiváló gyógyvizei tekintetnek, ezen hatásukat csak éppen e natron-tartalomnak köszönik. Így történt, hogy a wiesbadeni emsi, plombiersi stb. hason vegyhattással bíró fűrdők, mint a köszvény gyógyítására való specifikus hírébe jutottak. Magyarországon nincsen több hasonló forrás, mely ilyen magas hőfoknál fogva (64°C.) annyi natront tartalmazna, mint éppen Lipik és azért azon tény, miszerint az említett köszvényes és csuzos bajokban szenvedő betegek Lipiken visszanyerték egészségüket, miután másutt hiába kerestek bajuk ellen gyógyulást csak az utóbbi időben találta a tudomány megfektetését. A mi a lipiki fűrdőnek gyógyjavalatát illeti, t. i. görvélykór, bőrbántalmaknál, izsadmányoknál, vérbetegségeknek stb., azokról főléseges volna még külön megemlékezni, a mennyiben ez köztudomású s így nem szükséges arra az olvasó figyelmét különösen felhívni. A lipiki fűrdő a legmodernebb építkezésekkel, gyógyépületekkel, szállodáival kényelmes és cselszerű belső berendezéseivel egy színvonalon áll a külföldi nagy fűrdőhelyekkel. A nagy kiterjedésű angol parkban levő gyógyépületekben nagy és gyönyörű gyógyterem, kávéház, vendéglő, olvasó- és játszó terem, valamint színpad van, úgy hogy a fűrdőző

közönség a kura idejét kellemes szórakozással töltheti ki. Az összes fűrdőépületek és az egész telep villamos világítással van ellátva.

— Margit crém. Kevés hölgy van az országban, ki a Földes Kelemen híres aradi gyógyszerész ezen kiváló arczenőcsét ne ismerné. Ugyanis az összes szépítő szerek között a Margit crémre örvend a legnagyobb kelendőségnek, mert teljesen ártalmatlan, sem higanyt, sem ólmot nem tartalmaz, a bőr mindennemű tisztátlanságát szeplőt, pattanást, stb. Néhány nap alatt eltávolítja és az arcot széppé, üdévé varázsolja. Nagy tégely 2, kicsi 1 korona. Kapható a készítőnél és minden gyógyszer-tárban. Utánzatoktól óvakodjunk.

S z i n h á z.

Az elmúlt hét színházi története eléggé érdekes. 3 jutalomjáték és egy vendégszereplés. Az igaz, hogy a kaposvári közönség nem igen jár a színházba, ha csak valami különlegességet nem láthat.

A jutalomjátékok sorozatát Bérczy Gyula, a társulat kedvelt komikusa nyitotta meg, ki a »Kis szőkevény« szerepében aratta a jól megérdemelt tapsokat. Jutalomjátékául a »Királyfogás« operettet hirdették, ez a darab azonban Csik Irénnek hirtelen közbejött betegsége folytán a »Kis szőkevény«-nyé változott. És ez volt az oka annak, hogy Bérczy jutalomjátékára kevesen jelentek meg, hisz ezt a darabot ebben a szezonban már harmadszor adták. Bérczynek azonban így is bőven kijutott az erkölcsi elismerésből, a mi utóvégre szintén csak valami.

A második jutalomjáték Forrai Ferikéé volt, ki »Pénteken a »Szultán« operette Roxelán szerepét énekelte. A kedvezőtlen időjárás hatása igen meglátszott a közönségen, de így is elegendő tapsoltak a kis szubrett tiszta énekének. Csik Irén pompás szultán volt, Szilágyi kitűnő rettenetes basa.

30-án Németh Irma, a színi tanoda végzett növendékének vendégfelléptével a »Dolovai nábob« leánya került színre. Mint-hogy a darabot a legjobb magyar szalon színműnek tartják, azzal most nem foglalkozunk; ámbár igen furcsa színmű az, a mely nélkülözi a legcsekélyebb tragikumot, a mely ott végződik, a hol kezdetét vette és a melyben a nagy gavallérnak jellemzett fő hős elfogadja az alamizsnaképen nyújtott cautiót. A előadásról akarunk pár szóval megemlékezni. A vendég tiszteletére, ki notabene városunk szülötte, a színház teljesen megtelt. Hiába, nagy a mi városunkban a localpatriotizmus! Midőn először megjelent, annyi csokrot nyújtottak fel neki, hogy alig győzte őket elvinni. Minthogy ez este lépett fel először a nyilvánosság előtt, igen természetesen, hogy a közönség sem várhatott tőle egy teljes alakítást. Az iskola nyoma nagyon meglátszott egész előadásán, lehet, hogy csak a lámpaláz vagy az elfoglaltság volt az oka, de hangja az egész est folyamán gyenge volt. Tapsot kapott elegendő így is. — A mi a többi szereplőket illeti, az egyetlen Erdélyi kivételével valamennyien rosszul voltak disponálva. Hogyan lehet Szilágyival komoly szerepet játszani? Hagyják őt meg a vigjáték, és operetté számára, hol minden mozdulatával, minden szavával megnevelteti a közönséget, de ne adjanak neki Merlin-féle szerepeket, kiról az utolsó percig azt sem lehet tudni, hogy miféle jellemű!

1-én Planquette régi jó operettjét, Rip-Ripet elevenítették fel Pintér Imréval a főszerepben. Éneke ez este is megtette hatását, belépő dalát meg is kellett ismételní. Forrai Ferike kedves Lizbet volt, kinek szép éneket mindannyiszor megtapsolták. Kedves jelenség volt a színpadon Szilágyi Erzsike és Somogyi Béluska.

Pintérné Szép Olga jutalmául 2-án Mikor a férj vadászni járt cizmü franczia vigjátékot adták. Az előleges értesítés Leontine-t hirdette Szép Olga legjobb szerepének s valóban, ez este tökéletes volt. Nagy része van ugyan ebben magának a darabnak is, mert ennek minden egyes szerepe oly pompásan van megalkotva, hogy nem is lehet rosszul játszani. Szarvasi, noha csak rövid idő állott rendelkezésére szerepének betanulásához, igen jó volt, valamint Bérczy is. Jól alakított id. Sági Zsigmond, ki a legnagyobb precisítással adta a fontoskodó vidéki urat.

Szénásy, Hoffmann és Társa

párisi és lyoni selyemgyári raktára Budapest IV., Bécsi-utca 4. Raktárunkban található a legszebb és legnagyobb választék **divatos selymek, csipkék és szalagok**, valamint gyöngytülldiszek **pointlace-ruhák és pointcelmekből**. Fekete, fehér és színes selymek 85 krtól 14 frtig. Foulard- Pongis és Satin-Liberty- selymek 65 krtól kezdve Angol mosóselyem 80 cm. szélességben 1.25 krtól kezdve. Mintákkal kívánatra készséggel azolgálunk.

1812. sz.

tkv. 1900.

Arverési hirdetményi kivonat.

A Kaposvári kir. törvényszék mint tkv. hatóság közli, hogy Pamuki György Kaposvári lakos végrehajtónak Keszérü Juli és férje Sovány József kaposvári lakos végrehajtást szenvedők elleni 58 kor. 62 fill. tőkekövetelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében, a kaposvári kir. törvényszék (a kaposvári kir. bíróság) területén lévő a kaposvári 859, 3422. és 4011. sz. tjkvben felvett 1719/70. hrsz. ingatlanra 38 korona, 1719/69. hrsz. 122 korona, 1719/65 hrsz. 250 korona és 2083. hrsz. 2220 koronában ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte s hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1900. évi október hó 22-ik napjának délelőtt 10 órakor a tkvi hatóság hivatalos helyisége (megyeház II. emelet jobb szárny 15 ajtó megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át vagyis 3 kor. 80 fillér, 12 kor. 20 fill. 25 koronát és 220 koronát készpénzben, vagy az 1881. 60. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított, vagy az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt m. kir. igazságügy-minister rendelet 8. §-ba kijelölt óvadék képest értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, a vagy az 1881. évi 60. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kaposvárott, 1900. május hó 24-én.

A kir. törvényszék tkvi hatóság.

JANKÓ,

kir. tszéki bíró.

1262. sz.

tk. 1900.

Arverési hirdetményi kivonat.

A nagyatádi kir. bíróság mint tkvi hatóság közli, hogy Dr. Sági Ernő siklósi ügyvéd által képviselt Szabó József végrehajtónak ifju Balázs Mihály végrehajtást szenvedők elleni 782 korona tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a kaposvári kir. törvényszék (a nagyatádi

kir. bíróság) területén lévő Csököly községben fekvő a csökölyi 60. sz. tjkvben A + 66. hrsz. ingatlanból ifju Balázs Mihály felerészt tevő illetőségére az árverést 1354 koronában ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1900. évi július hó 18-ik napján délelőtt 9 órakor Csököly községben a község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át vagyis 135 kor. 40 fillért készpénzben, vagy az 1881. 60. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított, és az 1881. évi november 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügy-ministeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadék képes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. 60. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Nagyatád, 1900. április 26.

A kir. bíróság mint tkvi hatóság.

KISZELY,

kir. járásbíró.

1705. sz.

tkv. 1900.

Arverési hirdetményi kivonat.

A szigetvári kir. bíróság mint telekkönyvi hatóság közli, hogy Dr.

Kriszt Béla szigetvári lakos végrehajtónak Nagy József zsidóthi l. végrehajtást szenvedők elleni 500 kor. tőkekövetelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében a szigetvári járásbíró területén lévő és Zsidóth község határában fekvő a zsidóthi 16. sz. tjkvben felvett A + 26. hrsz. 17. sz. ház és borsószára 963 kor. és az u. Ottani 482. sz. tjkvben felvett A + 97. hrsz. legelőből Nagy Józsefnek B 28 a. 213840. ed. részére az árverést 100 korona ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1900. évi augusztus hó 31-ik napján délelőtt 10 órakor Zsidóth község bíró házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan oly becsárának 10 %-át vagyis 56 kor. 30 fill. és 10 koronát készpénzben vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333 sz. a. kelt igazságügy-ministeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Szigetvár, 1900 évi június hó 9-ik napján.

A kir. bíróság mint telekkönyvi hatóság.

VÁSÁRHELYI,

kir. albíró.

17488. szám.

1900.

Somogyvármegye alispánjától.

Árlejtési hirdetmény.

Somogyvármegye 1901., 1902., és 1903. évi következő

anyag szükségleteinek szállítása

folyd évi július hó 11-én d e. 10 órakor Kaposvárott hivatalos helyiségemben megtartandó zárt ajánlati versenytárgyalás útján fog biztosítani, — u. m. évenként.

- 1) 800 m³ bécsi minőségű, 1900. évi vágásu szorosan összerakott bükk vagy gyertyán hasábfá ;
- 2) kb. 37 mm. tisztított, jó minőségű petróleum ;
- 3) 200 kgr. finom milly gyertya és
- 4) írószerek.

A fenti anyagszerek gyári készítményü részei hazai gyáráktól szerzendők be, mely körülmény a bemutatott minták mellett igazolandó.

Megjegyeztetik, hogy a fent elő sorolt anyagok és szerek végleges mennyisége csak a 3 évre megkötendő szerződésben fog végleg meghatározatni.

A szabályszerűen kiállított s 50 kros bélyeggel ellátott zárt ajánlatok csakis 1900. évi július hó 11-ik napjának d e. 8 és 1/2 órájáig fogadhatnak el, később érkezett ajánlatok figyelembe nem vétetnek.

Az ajánlatban azon czégnak vagy egyének neve, mely a szerződésbe mint szerződő fél beiktatandó lesz, határozottan megjelölendő.

A részletes előírányzat a vármegyei számvivőségénél a rendes hivatalos órákban bármikor betekinthető s az ajánlatban beírással és számokkal kitelendő azon %, melyet az ajánlattevő az előírányzott árból leengedni hajlandó, vagy melynek felülfizetését kívánja.

Végül a 3. és 4. pont alatt említett gyertya és írószer szükségletre vonatkozólag már itt megemlítetik, hogy azok mindenkor az előző év december hó 1-ére szállítandók, míg azok ára csak a következő január hóban válik esedékessé.

Kaposvár, 1900. évi június hó 27-én.

Alispán szabadságon :

GABSOVITS,

főjegyző.

19051. szám.

1900.

Árlejtési hirdetmény.

Somogyvármegye törvényhatósági útjain az 1900. évben újból építendő **műtárgyak**, valamint a felállítandó **karfák és kerékvetők** szállításának biztosítása céljából **Kaposvárról** a vármegye székházának kistermében (földszint jobbra) **folyó 1900. évi július hó 13-án** d. e. 10 órakor **versenytárgyalás** fog tartatni.

Szóbanforgó építkezésekre az egyes járasok szerint a következő összegek vannak előirányozva:

Folyó szám	A járás neve	Előirányzott összeg					
		beton műtárgyra		különféle szerkesztett műtárgyra		korlátok és kerékvetőkre	
		korona	fill.	korona	fill.	korona	fill.
1	Csurgói járásban	—	—	—	—	594	—
2	Kaposvári „	832	21	—	—	184	80
3	Marczali „	—	—	2123	65	366	32
4	Nagyatádi „	440	46	1983	27	452	10
5	Szigetvári és baresi „	3597	67	3933	02	224	40
6	Tabi „	758	76	—	—	418	80
7	Lengyeltóti „	1572	84	5273	14	193	60

A szabályszerűen kiállított 1 koronás bélyeggel ellátott s a kellő 10% bánatpénzt tartalmazó írásbeli ajánlatok csak az árlejtés megkezdése előtt d. e. 9¹/₂ óráig fogadhatók el, később érkezettek figyelembe nem vétetnek.

Ajánlatok az egyes járasok szerint úgy a karfák és kerékvetőkre, valamint a betoneső átereszekre, a többi műtárgyaktól elválasztva külön-külön is adhatók be.

Az ajánlatokban azon egyénnek vagy cégnek neve, polgári állása és lakhelye, melyek az esetleg kötendő szerződésbe, mint szerződő felek beiktatandók lesznek, határozottan megjelölendők.

Az ajánlatban továbbá kiteendő betűkkel és számokkal azon százalék, melynek a költségvetésben foglalt árból való leengedése, esetleg ezen való felülfizetése mellett ajánlattevő hajlandó az ajánlat tárgyát képező munkára vagy szállításra vállalkozni.

Kiteendő végre az ajánlatban, hogy ajánlattevő az építési műveletet s a helyi viszonyokat teljesen ismeri.

Oly ajánlat, mely nem határozott árt tartalmaz, figyelembe nem vétetik.

A bánatpénz vagy készpénzben, vagy magyar-járadék (Rente) kötvényekben, magyar földterhermentesítési kötvényekben, szállodézsnaváltság kötvényekben, az állami kamatbiztosítással ellátott és a forgalomnak egész kiterjedésükben átadott magyar vasutak elsőbbségi kötvényeiben, esetleg egyéb óvadékképes értékpapirokban, vagy jóhírnevű pénzintézeteknél letett összegekről szóló takarékpénztári könyvecskében teendők le.

A művelési iratok a somogyvármegyei m. kir. államépítészeti hivatalnál a rendes hivatalos órákban betekinthetők.

Kaposvár, 1900. évi június hó 27-én

Somogyvármegye alispánja szabadságon;

GABSOVITS, főjegyző.

1439. sz.

tkv.

Árverési hirdetményi kivonat.

A marczali kir. jbiróság mint tkvi. hatóság közhírré teszi, hogy Klazer Gyula örökösei, úgy csatlakozó marczali tpénztár és Weiler Jozefa gombai lakos végrehajtásoknak Major Antalné szül. Vég Anna horvátkúti lakos végrehajtást szenvedő ellen 61 kor. 48 fill. (30 frt 74 kr.) 990 korona (495 frt) és 60 korona (30 frt) tőkekövetés és jár. iránti végrehajtási ügyében az árverést elrendelte.

Ennek következtében a kaposvári kir. törvényszék illetve a marczali kir. jbiróság területén fekvő a horvátkúti 91. sz. tjkvben A + 171/b. hrsz. a. Major Antalné szül. Vég Anna nevében álló szőlő és rét az utcai dűlőben és a horvátkúti 392. sz. tjkvben A + 171/a. hrsz. a. ugyanannak nevében álló szőlő és rét az utcai dűlőben, együttesen 732 korona kikiáltási árban 1900. évi július hó 30 napjának d. e. 10 órájkor Horvátkut község házában megtartandó nyilvános árverésen következő feltételek alatt fog eladás alá kerülni.

1) Ha a megállapított kikiáltási áron felül ígértet senki sem tenne, az árverésre kitűzött birtok szükség esetén a kikiáltási áron alul is eladni fog.

2) Árverezni kívánok tartóznak a kikiáltási árnak 10 %-át vagyis 73 kor. 20 fillért készpénzben vagy az 1881. november 1-én 3333. sz. a. kelt ig. min. rendelet 8. §-ában jelelt óvadékképes érték papirban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881. 60. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál történt előleges elhelyezéséről kiállított elismervényt átszolgáltatni.

Marczali, 1900. évi június hó 13-án.

A kir. jbiróság min tkvi hatóság.

REMSEY,
kir. albiró.

Hirdetések

jutányos áron

felvétetnek

e lap

kiadóhivatalában.